

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VIII. Privilegium Regibus nostris indultum ne incidant in sentiam ob commercium cum excommunicatis fulciri potest usu illo antiquo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

præfatione canonis III. Toletani, quæ ad lætæ majestatis reos generalia decreti verba constringit. Vnde titulus illius capituli ita conceptus est apud Ivonem in Decreto, ut de reis omnibus capienda sit Capitularium legum sententia: *Ut quos regia potestas in gratiam receperit, his etiam minores potestates communicent. cap. 383. Si quos culpatorum.* Quæ interpretatio si recipiatur, ad crimina ecclesiastica porrigenda non erit; nec locum obtineret, nisi cum ex denegata ecclesiastica venia, Regis animus læderetur. Hodie ab isto pœnitentiæ publicæ usû, non perspicio qua ratione apud nos huic definitioni locus esse possit. Si quis enim hoc trahere vellet ad confirmandam auctoritatem regiam, qua magistratus utuntur in declarando excommunicationum abusu, fœda confusione omnia miseret, scilicet veniam & indulgentiam criminum, quæ à mera liberalitate Principis proficiscebatur, cum jurisdictione & discussione abusus, quæ formulis canonum & legum adstringitur, & in causâ cognitione consistit, ut taceam de aliis discriminibus.

VIII. Attamen veteris illius juris reliquæ superesse videntur in eo privilegio quod unâ cum ceteris indultum olim Regibus nostris, à Ioanne XXII. renovatum fuit anno MCCCXVII. ad petitionem Regis Philippi V. cognomine Longi, operâ Magistri Radulphi de Prælis in eam rem delegati; cujus privilegij summarium his verbis conceptum est in antiquo regesto: *Item quòd Dominus Rex pro participatione cum excommunicatis non incurrat sententiam.* Quo quidem privilegio nulla necessitas solvendæ excommunicationis Episcopis ob Regis commercium cum excommunicatis imponitur; sed à censuris quæ in participes excommunicatorum feruntur, Rex liber & immunis esse declaratur.

ADDITIO

STEPHANI BALUZII.

INDUCIAS illas quæ vulgò Treuga & Pax dicebantur, ubique decretas fuisse, non solum ab Episcopis, sed etiam à proceribus cujusque regionis, adnotavit supra vir illustrissimus, asserens etiam Barcinonensium exemplum. Nos verò in prima quam protulimus istarum Dissertationum editione nonnulla illorum temporum monumenta, quæ docerent in eadem orâ maritima Hispaniæ Tarraconensis & Galliæ Narbonensis sancitam fuisse treugam & pacem ab Episcopis & proceribus, in publicum emisimus, Concilium videlicet Tulugiense apud Ruscinones, Synodum Helenensem sub Oliba Episcopo Aulonensî gerente vices Berengarij Episcopi Helenenfis tunc temporis in partibus transmarinis peregrini, Concilium Narbonense habitum anno MCLIV. Excerpta Conci-

lij apud sanctum Agidium in prima Narbonensi habiti anno MCLV. & Concilium Trojæ in Apulia celebratum ab Urbano II. anno MCCI. Sed quoniam demum anno habitum fuerit istud Concilium Tulugiense, non adeo exploratum habetur. Animus olim fuerat eam synodum revocare ad annum MCLV. quòd viderem eo anno Guifredum Archiepiscopum Narbonensem & Olibam Episcopum Aulonensem peregrisse consecrationem Ecclesiæ sancti Michaelis Fluvianensis apud Emporitinos, huicque consecrationi adfuisse Poncium Comitem Emporitinum. Videbam præterea Gauzfredum Comitem Ruscinonensem, qui ea omnino ætate vivebat, subscripsisse actis illius dedicationis à Guifredo & Oliba confectis. Atque ut etiamnum in ea sententia persisterem, istud facit, quòd Oliba Episcopus Aulonensis, cujus Decretum in Synodo Helenenfi editum confirmat ea quæ ab Episcopis in prato Tulugiensi congregatis statuta fuerant de treuga & pace, mortuus est anno MCLVI. ut fidem facit vetus auctor M. S. *De Gestis Comitum Barcinonensium.* Præterea, Guillelmus Comes Bisuldunensis, qui Tulugiensi Concilio interfuit, obiit anno MCLI. ut fidem facit idem vetus auctor. Demum Acta Concilij apud Narbonem habiti anno MCLV. loqui videntur de institutionibus Concilij Tulugiensis. Hæc, inquam, suadent Tulugiense Concilium fuisse habitum anno MCLV. uti dicebamus. Sed ne ita sentiamus faciunt multa. Primum, Raymundus nondum erat Helenenfis Episcopus, utpote qui circa annum tantum MCLIV. ad eam cathedram pervenit. Nam certissimis testimoniis compertum habeo Berengarium fuisse Episcopum Helenensem ab anno saltem MXXXI. usque ad annum millesimum quinquagesimum tertium, huic successisse Arnaldum, qui anno MCLVI. interfuit Concilio Tolosano & dedicationi Ecclesiæ Barcinonensis anno MCLVI. XIV. Kal. Decembris. Arnaldo successit Berengarius, quem Helenzæ sedisse reperio anno MCLVII. IV. Idus Decembris. Post Berengarium denique video Raymundum Helenensem Episcopum fuisse annis MCLIV. & MCLXXIV. XIV. Kal. Junij. Istis argumentis probari puto Concilium Tulugiense non fuisse celebratum anno MCLV. quandoquidem Raymundus, qui synodo interfuit, vigesimo tantum circiter post anno ad Helenensem cathedram pervenit. Præterea, Berengarius Episcopus Gerundensis, qui Concilio item Tulugiensi interfuit, anno tantum MCL. factus est Episcopus (ut adnotavit Franciscus Didacus in catalogo Episcoporum Gerundensium) adeoque anno MCLV. interesse non potuit huic Concilio Tulugiensi ut Episcopus Gerundensis. Sed si ita stat sententia, quid faciemus Decreto Olibæ Episcopi Aulonensis, qui in actis Synodi Helenenfis disertam mentionem facit eorum quæ de treuga & pace statuta fuerant ab Episcopis qui convenerunt in Comitatu Rossilonense in prato Tuluges? An dicemus Olibam loqui de superiore quodam Concilio Tulugiensi, in quo actum fuerit de treuga & pace? An verò Decretum illud Olibæ dicemus esse falsum ac supposititium? Prorsus difficilem esse rem video, & cui explicandæ opportunior alibi fortassis erit locus, quæ, uti dicebamus, in prima editione istarum Dissertationum emisimus in publicum, heic quoque rursus edamus; si prius monuero lectorem Tulujas oppidum esse agri Ruscinonensis, haud procul Perpignano, tertio videlicet ab ea urbe milliario, quod circa annum MCCCCXXX. vocatur *villa Tuljes*, & de Tulugijs, in comitatu Rossilonensi; ut fidem faciunt acta

pro. num. acilij. opis. ebe. nari. i. Et. gen. ano. iunt. eps. d. quos. erat. libe. re. in. tum. n. fe. a. ec. , ut. in. tum. nde. lvo. rga. im. m. af. af. de. au. lia. ra. hil. sta. tin. cri. ve. ui. je. um. es. am. in. on. ff. im. 10. e. ni. ex. ci. ro. ei. da. m. on. n. m. ta. ne.

De decreti parte. de. ex. 144. lib. 1. i. Capitularium. ep. 11.

Regalis Camera. Cong. Paul.

His privilegia. dicitur. com. un. can. est. Clerici. & magister. istar. regis. Bulla. Clo. nens. P. que. edit. in. 17. Junij. Duce. num. pag. 287.

Cong. Paul. 7. cap. 11.